

Ey Müslüman Alimler: Bölgesel ve Ulusal İslam'dan Sakının!

Allahu Teala şöyle buyurmuştur: وَلَا تَشْتَرُوا بِعَهْدِ اللَّهِ تَمَنَّا قَلِيلًا إِنَّمَا عِنْدَ اللَّهِ هُوَ خَيْرٌ لَّكُمْ إِن كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ **“Allah’ın ahdini az bir karşılığa değiştirmeyin! Şayet anlayan kimseler iseniz, şüphesiz Allah katında olan (sevap) sizin için daha hayırlıdır.”** [Nahl-95]

Allahu Teala, dünya hayatının metayı ve enkazı için ahit ve yeminlerini bozmaları noktasında kullarını uyarılmış ve şöyle buyurmuştur: **“Allah’ın ahdini az bir karşılığa değiştirmeyin!”** Ahdi bozuyorsunuz ve vefalı olmuyorsunuz demektir. **“Allah katında olan”** O’nun rızasını tercih eden için er ya da geç elde edeceği sevap olup Allah’ın ahdini yerine getirmek, **“şayet anlayan kimseler iseniz”** geçici dünya hayatının enkazından **“sizin için daha hayırlıdır.”** [Sadi’nin tefsiri.]

Şüphesiz Müslümanlar, 1924 yılında devletlerinin yıkılmasının ardından çobansız, koruyucusuz, fikri ve siyasi referanssız kaldılar. Parçalandılar, bölündüler, zulüm ve iftiracı ülkeler olarak zayıf ve ulusal devletçikler şeklinde bölgelere dağıldılar. Böylece bu ülkeler arasına sınırlar konuldu, artık her bir bölge Muhammed Sallallahu Aleyhi ve Sellem’in ümmetinin bir kısmını yönetir oldu, her bir halk için de bayrak, vatan ve bir yönetici belirlendi, her bir bölge kendi marşlarını okumaya başladı, bu ülkelerdeki Müslümanlar önce kendi nefislerine önem verdiler, sonra da diğer ülkelerin halklarına biraz sempati duymaya başladılar!

Bu hususta garip olan ise bu ülkelerdeki alimlerin sıradan insanları takip etmeleridir. Zira Ürdün alimlerinin kaygıları Ürdün, Şam alimlerinin kaygıları Şam, Fas alimlerinin kaygıları Fas, Tunus alimlerinin kaygıları Tunus, Mısır alimlerinin kaygıları Mısır oldu ve böylece alimlerimiz diğer bölgelerdeki Müslümanların işleri ile ilgilenmez oldular. Çünkü bu, bir bölgedeki alimlerimizin takip ettikleri bir yol ve yaklaşım haline geldi.

Alimler, Mekke halkının kendi milletlerini daha iyi bildiklerini, kendilerini ilgilendirmeyen veya kendilerine ait olmayan ya da hükümetler ve diğer yöneticiler arasında kırılganlığa neden olabilecek hususlara müdahale ederek fitne çıkarmak istemediklerini iddia ettiler. Bu yüzden alimler, düşüncelerinin çoğunu kendi yaşamış oldukları bölgeye ışık tutmaya ayırdılar. Dolayısıyla hükümler ve fetvalar da o bölge ve ülkenin halkıyla ilgili çıkmaya ve verilmeye ve sınırları dışında yaşayan diğer Müslüman halkları kapsamamaya başladı. Dolayısıyla da bu mesele, İslam beldelerindeki Müslüman alimlerin takip ettikleri bir prensip, bir kural ve bir yaklaşım haline geldi!

Diğer bir ifadeyle her bir bölgedeki Müslüman alimler hüküm ve fetvaları, Osmanlı Hilafetinin yıkılmasının ardından bölgesel ülkeler ve siyasi rejimlerde ortaya çıkan yeni verilere uygun olacak şekilde uyarladılar. Bu konudaki en bariz örneklerden biri de şudur: Ramazan ayında oruç gününün belirlenmesi veya Şevval ayında bayram gününün belirlenmesi. Örneğin müftü, Ürdün’deki Ramse halkı Ürdün’de hilalin görüldüğünü ilan ederken hiç utanmadan Şam’daki Dera halkının Şaban ayını otuz güne tamamladığına dair fetva verdi. Nitekim bu durum, Sykes-Picot hattıyla ayrılan birçok komşu ülke arasında meydana gelmekte olup neredeyse her yıl yaşanmaktadır! Peki neden? Bazılarının iddia ettiği gibi bu ihtilaf, görüş farklılığından dolayı değildir. Bilakis her bir bölgedeki fetva ve hükmü, oradaki bölgeye, ülkeye ve siyasi rejime uygun bir kılıfa sokmak içindir!

Yukarıda zikredilen örnek, Müslümanların başındaki yöneticilerin halkları için kabul ettikleri ulusal ve bölgesel dini göstermeye yönelik buzdağının görünen kısmı ve okyanusun bir damlasıdır. Bölge alimlerinin genelinin tasvip ettiği de bu olup bu şekilde hüküm ve fetva vermeye başlamışlar ve bu ulusal dinin sahih olduğuna ve bunun Muhammed Sallallahu Aleyhi ve Sellem'e inen Hanif İslam'dan alındığına dair deliller bulmaktan da çekinmemişlerdir!

İşin komik ve ironik olan yanı ise, bölgenin yöneticisi siyasi bir nedenden dolayı alimlerin ülkenin işine müdahale etmelerini istediğinde daha önce söylediklerinin tamamını çiğnemeye ve halkın yöneticisine karşı yardım etmesi anlamındaki destek çağrısı yapan asli deliller göstermeye başlamaktadırlar. Daha sonra siyasi durum değişip iki yönetici veya rejim kendi aralarında uzlaştıklarında bölgenin yöneticileri diğer bölgenin işlerine müdahale etmeme noktasındaki asli durumuna geri dönmektedirler. Buna dair en güzel örnek Suriye devrimidir; zira devrim, bu alimleri net bir şekilde ifşa etmiş ve siyasi rüzgarların, rejimin ve onu yöneten ve ipleri Washington, Londra veya Paris tarafından kontrol edilen bu rejimin arkasındaki sömürgeci ülkelerin arzularının değişmesiyle değişen bu bölgesel ve ulusal dini tüm çıplaklığıyla ortaya koymuştur...

Bu bölgesel ve ulusal din ile Müslüman alimlerin bölgelerinde takip ettikleri bu iğrenç yaklaşım, onların içerisindeki bir çetenin, Mısır, Ürdün, Türkiye, Bahreyn, BAE, Sudan ve daha yakın bir zamanda Fas'ta İslami bir hareketin başını çektiği bir hükümette Yahudi varlığı ile barışı sağlamasına neden olmuştur! Söylediklerine karşı da, yardımına sığınılacak ancak Allah'dır!

Ey faziletli alimler: Mesele bazılarınızın zannettiği gibi her bölgedeki kötü alimlerin o bölgedeki alimlerin genel saflarını terk etmesi meselesi değildir. Mesele kesinlikle bu şekilde değildir. Zira mesele, bundan daha büyük ve daha tehlikelidir. Çünkü sorun, İslam Devleti'nin yıkılmasının ardından her bölgenin alimleri için hazırlanan müfredattadır. Dahası mesele ve sorun, İslam anlayışının daraltıldığı ve sınırlandırıldığı bölgesel ve ulusal yaklaşımda yatmaktadır. Nitekim sömürgeci ler İslam Devleti'ni yıktı, Müslümanlar arasındaki bölünmeyi derinleştirmek ve tek bir ümmet olmaya geri dönmelerini engellemek için bölgesel varlıklar kurdu ve bunun için de her bir bölgedeki şerî ilmin rolünü, devam etmesi amaçlanan yeni varlıklarla uyumlu olacak şekilde formüle etti. İşte sorun burada yatmakta olup belanın başı da budur.

Ey faziletli alimler: Sorun sadece samimiyet sorunu değildir. Ancak sorun, hem neler olup bittiğinin hem de ilim kurumlardan mezun olan akademisyenlerin ve hukukçuların bu bölgesel ve ulusal yaklaşımın bilincinde olmaları sorunudur. Zira ümmetin düşmanları, alimleri ve ilim talebelerini, bölgesel ve ulusalcı ülkeler ile rejimlerinin hizmetkarı ve koruyucusu olacak şekilde mezun etmeye hırs göstermektedirler. İşte sorun budur ve bu ülkelerin ve bu varlıkların bugün var olmaya devam etmelerinin nedeni de budur. Nitekim Allahu Teala şöyle buyurmuştur: **قُلْ هَذِهِ سَبِيلِي أَدْعُو إِلَى اللَّهِ عَلَىٰ بَصِيرَةٍ أَنَا وَمَنِ اتَّبَعِيَ وَسُبْحَانَ اللَّهِ وَمَا أَنَا مِنَ الْمُشْرِكِينَ (Resulüm!) De ki: İşte bu, benim yolumdur. Ben Allah'a çağırıyorum, ben ve bana uyanlar aydınlık bir yol üzerindeyiz. Allah'ı (ortaklardan) tenzih ederim! Ve ben ortak koşanlardan değilim.** [Yusuf 108]

Ey faziletli alimler: Batı, İslam'ın ve Allah'ın şeriatının formüle ettiği kalıbı değiştirip bunların Raşidi Hilafet Devleti'nde olması yerine ulusal ve bölgesel kalıplara sokmaya çalışmaktadır. Böylece İslam, bu ülkelerde var oldu ancak Allah'ın istemiş olduğu içerikten yoksun kaldı. Çünkü İslam, sadece varlıklar, sınırlar ve bölgelerle sınırlı kaldığı sürece üretken olamaz ve meyvesini veremez. Sizin de bildiğiniz üzere

bu din, kardeşlik, yardımlaşma, birlik, cihat, genişleme, kurtuluş, zafer, milletler ve halklar üzerinde egemenlik dinidir. O halde bu din, nasıl olur da cılız, bölgeselci ve ulusalcı varlıklara hasredilip boğulabilir ki?!

Ey faziletli alimler: Münafıkların, dırar mescidini kurduklarında bununla İslam'a ve Müslümanlara yardım etmek istediklerine dair söylemlerini hatırlamıyor musunuz? Allah sizlere merhamet etsin Allah Azze ve Celle'nin, onların halini açıklamak için Nebi'sine ne dediğini hatırlayın: وَالَّذِينَ اتَّخَذُوا مَسْجِدًا ضِرَارًا وَكُفْرًا وَتَفْرِيقًا بَيْنَ الْمُؤْمِنِينَ وَإِرْصَادًا لِمَنْ حَارَبَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ مِنْ قَبْلُ وَلَيَحْلِفُنَّ إِنْ أَرَدْنَا إِلَّا الْحُسْنَىٰ وَاللَّهُ يَشْهَدُ إِنَّهُمْ لَكَاذِبُونَ لَا تَقُمْ فِيهِ أَبَدًا لِمَسْجِدٍ أُسِّسَ عَلَى النَّقْوَىٰ مِنْ أَوَّلِ يَوْمٍ أَحَقُّ أَنْ تَقُومَ فِيهِ فِيهِ رِجَالٌ يُحِبُّونَ أَنْ يَتَّطَّهَرُوا وَاللَّهُ يُحِبُّ الْمُطَهَّرِينَ **(Münafıklar arasında) bir de (müminlere) zarar vermek, (hakı) inkâr etmek, müminlerin arasına ayrılık sokmak ve daha önce Allah ve Resulü'ne karşı savaşmış olan adamı beklemek için bir dırar mescid kuranlar ve: (Bununla) iyilikten başka bir şey istemedik diye mutlaka yemin edecek olanlar da vardır. Halbuki Allah onların kesinlikle yalancı olduklarına şahitlik eder. Orada asla namaza durma! Daha ilk günden takvâ temeli üzerine kurulan mescid ise namaz kılman için elbette daha uygundur; burada gerçekten arınmak isteyen adamlar vardır. Allah da arınmaya çalışanları sever.** [Tevbe-107-108]

Peki İngilizlerin ve Fransızların kurdukları ülkeler ve rejimler, koymuş oldukları anayasalar, yöneticiler ve İslam dinini ulusal ve bölgesel olacak şekilde formüle ettikleri müfredatlar ve kalıplar, bugünkü dırar mescitleri değil midir?

Ey faziletli alimler: Allah'ın dini ile muamele ederken kullanılan bu ulusal ve bölgeselci yaklaşım, İslam ümmetini yok etmekte ve onun aşağılanmasına, parçalanmasına, bölünmesine, ülkesinin işgal edilmesine ve Allah'ın düşmanlarının ona saldırmasına yol açmaktadır. O halde hala bu yaklaşıma devam mı edeceksiniz? Yoksa doğru ve sahih olan yaklaşıma geri mi döneceksiniz?

Ey faziletli alimler: Allah'ın ahdi, O'nun azim dini ve O'nun Hanif şeriatı işte budur. Zira bu din, Müslümanların bir kısmının değil tüm Müslümanların dinidir. Bu din, Allah'ın insanlık için razı olduğu bir dindir. O halde nasıl olur da bölgesel ve ulusalcı bir ülkeye hasredilebilir ki?

Ey faziletli alimler: Allahu Allah dininiz için, Allahu Allah ümmetiniz için ve Allahu Allah Allah'ın ahdi için Allah katında sizin için en hayırlı olan budur. Zira Muhammed Sallallahu Aleyhi ve Sellem'in ümmeti için hayır sadece Allah katındadır ve insanlık için de hayır sadece Allah katındadır.

Allahu Teala şöyle buyurmuştur: وَلَا تَشْتَرُوا بِعَهْدِ اللَّهِ تَمَنَّا قَلِيلًا إِنَّمَا عِنْدَ اللَّهِ هُوَ خَيْرٌ لَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ **"Allah'ın ahdini az bir karşılığa değiştirmeyin! Şayet anlayan kimseler iseniz, şüphesiz Allah katında olan (sevap) sizin için daha hayırlıdır."** [Nahl 95]

Hizb-ut Tahrir Merkezi Medya Ofisi İçin Yazan

Dr. Memduh Ferec